

IN ALEGEREA NOILOR ORGANE DE CONDUCERE ALE ORGANIZATIILOR U. T. C.

MEMENTO NECESAR:

CUVINTUL HOTARITOR IL AU TINERII!

LUNI, 28 OCTOMBRIE a.c., la orele 19, in sala de festivitati a CASEI DE CULTURA A STUDENTILOR din Capitala, va avea loc cea de a VI-a editie a Serilor „Scintei tineretului”.

Serile „Scintei tineretului”

Cu ocazia acestei manifestari, se va organiza traditionala „masa rotunda”, avind ca tema: **EGOISM SI GENEROZITATE IN DRAGOSTE.**

Cititorii care vor sa formuleze pareri si intrebari in legatura cu tema propusa, sint invitati sa scrie ziarului, cu mentiunea: **„PENTRU SERILE „SCINTEI TINERETULUI”.**

Ultimele scrisori pot fi trimise redactiei pina la data de 24 octombrie a.c.

ACTUALITATEA PE SCURT

● La CLUJ s-a deschis, dupa amiază, „ATENEA UL STUDENTESC” in care activează, sub îndrumarea cadrelor didactice, numeroși tineri studenți din acest centru universitar.

● Pe platforma zonei industriale a Iașului a început construcția unui COMPLEX PENTRU VALORIFICAREA LEGUMELOR SI FRUCTELOR, unul din cele mai mari și mai moderne construcții de acest gen din țară. Complexul va cuprinde un siloz pentru conservarea legumelor și fructelor, împărțit pe compartimente specifice produselor, un siloz destinat tranzitării produselor, un pavilion de seminărie și un siloz pentru fructe și legume etc.

● La Școala populară de artă din Bacău s-a deschis o expoziție de etnografie, prima de acest fel din județ. Ea cuprinde circa 400 de obiecte, unele cu o vechime de un secol, care ilustrează evoluția portului popular, specific văii Bistriței și Siretului. Piesele, de o rară frumusețe, demonstrează vitalitatea artei noastre populare.

● În Editura Meridiană au apărut noi lucrări din domeniul artei plastice, filmului, turismului. În seria monografiilor semnate de Henri Perruchot, a apărut „Viața lui Seurat”, a șaptea din seria intitulată „Artă și destin”, care a prezentat pînă acum viața lui Van Gogh, Cezanne, Toulouse-Lautrec, Manet, Gauguin, Renoir.

● Un alt volum se intitulază „Broderii pe piele în arta populară românească”, în care sînt prezentate obiectele lucrate din piele, caracteristice fiecărei zone etnografice în parte. Editura Meridiană a scos noi plachete de prezentare a unor artiști plastici contemporani și noi volume „Mic îndreptar turistic”.

Nu e astăzi de mult de atunci. Am asistat, anul trecut, la adunarea de alegere a unei organizații din București, la un moment care mi s-a părut mie însumi greu de crezut. Instructorul U.T.C. care conducea adunarea s-a ridicat de la locul lui, de la masa prezidiului, și a propus, el, ca vechiul secretar să fie din nou ales! N-a întrebat sala, n-a consultat pe nimeni, n-avea nici dreptul să se amestece în treburile interne ale acelei organizații — dar a făcut-o totuși, încălțind principii elementare ale vieții de organizație. Am încercat zadarnic, în discuția pe care am avut-o atunci, să-l fac să înțeleagă ceea ce mie mi se părea evident, și anume că dreptul de a propune și a alege revine pe de-a-ntregul tinerilor, că numai ei erau în măsură să aprecieze dacă vechiul secretar trebuia reales sau nu. Îmi repeta, însă, cu convingere, că dreptul acesta îl avea, de ce nu și el, și miiza cu același refren: eu luerez cu secretarul, deci eu îl cunosc mai bine. Mai tirziu, în timpul discuției, m-a mărturisit că „secretarul său” îl dezamăgise; nu avea un sprijin real din partea organizației, era distant cu tinerii, trăia printre ei fără să-i cunoască. Nu știu, însă, dacă a înțeles și cauza acestei situații, al cărei punct de plecare se afla tocmai în faptul că, în realitate, secretarul nu reprezenta pe tineri, ci pe instructor.

Uitasem de-a binelea întimplarea, era pierdută pe unde prin filele carnetelor și ale memoriilor, și poate să fi putut-o face încă multă vreme ascunsă, dacă alte întimplări, întîlniri foarte recente, nu mi-ar fi adus-o din nou pe primul plan al amintirii, din cauza acelei fraze-refren care se repeta ciudat de asemănător.

Mi se spune, de pildă, în orașul Măru, că pentru secretarii U.T.C. al exploataților miniere s-au făcut aici deja „orientările”, că s-au cam „stabilite”, cu alte cuvinte, „cei care vor fi aleși”. Motivul este, și de data aceasta, același: „doar noi (orașul), vom lucra cu el și trebuie să știm cu cine”. De ceaba aflui mai departe că la adunări „se va crea un cadru proice”, că „tinerii vor avea posibilitatea” (care?), că alegerea vor decurge așa și pe dincolo, fiindcă „mi dau seama că acelea nu sînt în ultima instanță dar realitatea se dezvoltă altfel, și aceasta printr-un sinur amănunt. Un amănunt care provoacă inevitabil cel puțin două întrebări: mai întâi, dacă e vorba de „stabilire”, nu mai poate fi vorba de alegere; sau, invers, dacă „aleși” vor fi aleși într-adevăr, de unde știm noi dinainte care vor fi aceia?; iar, în al doilea

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6032 | 4 PAGINI — 30 BANI | VINERI 11 OCTOMBRIE 1968

Lucrările de la Porțile de Fier — la cota celui mai înalt nivel al anului și entuziasmului muncii

Foto: C. CONSTANTIN

FRONTISPICIILE IN AURA POLITICĂ ȘI ISTORIE

Se împlinesc 100 de ani de la crearea, la 12 octombrie 1868, a Asociației generale a muncitorilor din Timisoara, eveniment de largă rezonanță istorică, moment important în procesul de organizare politică a clasei muncitoare din patria noastră. Acest proces — care își avea rădăcinile sale în realitatea social-economică ale țării, fiind rezultatul firecesc al apariției și afirmării, pe arena istoriei, a proletariatului, al creșterii conștienței sale de clasă — a urmat o linie ascendentă înregistrînd, acum trei sferturi de secol, în 1933, un nou moment, o nouă etapă de dezvoltare însemnată — crearea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România. Amplasarea acestor date istorice memorabile proiectează o lumină deosebită asupra vechimii mișcării noastre muncitorești, a bogățiilor sale tradiției de luptă, reintrînd în prim plan — ca factor esențial al evoluției organizației clasei muncitoare din România — elementul politic, ex-

presie a maturității, a creșterii conștienței de clasă a luptătorilor împotriva exploatații și asupririi.

Paginile istoriei sînt, în acest sens, revelatoare. În sfertul de veac care desparte înființarea asociației timisoarene de crearea P.S.D.M.R., asistăm la un proces de continuă radicalizare a obiectivelor luptei muncitorești, la afirmarea tot mai deschisă a caracterului său programatic, politic.

Un sport deosebit la răspîndirea ideilor socializmului științific, la fundamentarea teoretică marxistă a mișcării socialiste din România, l-au adus cercurile socialiste create la începutul deceniului al VIII-lea al secolului. Membrii cei mai consecvenți ai acestor cercuri socialiste, în majoritate tineri, cărora li s-au adăugat mai tirziu Nicolae Codreanu, Zamfir Dobrogeanu-Gherea, Constantin Arbore, Rați, iar ulterior, după războiul de independență, Sofia și Ion Nădejde, Constantin Mille și alții, au militat — preluînd cele

mai înaintate tradiții ale luptătorilor revoluționari de la 1843 — pentru transformarea din punct de vedere politic a regimului existent, pentru trecerea la o nouă etapă, superioară, a societății.

În studiu „Ce vor socialiștii români?”, elaborat în 1886, și care, dezvoltat, avea să devină programul viitorului partid al clasei muncitoare, C. Dobrogeanu-Gherea formula în acest sens, aluzind realitățile social-economice ale societății românești a vremii, o serie de revendicări politice și economice pentru care trebuia să lupte clasa muncitoare din România. Reven-

M. STREJESȚEANU

(Continuare în pag. a 11-a)

CIMPUL REFUZĂ OPTIMISMUL DE CABINET

Lucrările agricole specifice de toamnă, care se desfășoară în prezent pe o arie întinsă, continuă să reclame, și în județul Buzău, un mare volum de muncă, o amplă concentrare de forțe. Stringerea și înmagazinarea cerealelor — 83.000 hectare cu porumb, plus alte zeci de mii de hectare cu seciță de zahăr, porumb siloz etc — ca și semănatul — cea 60.000 hectare — sînt două din marile acțiuni ale campaniei ce se cere efectuate competent. Totul — sau aproape totul — depinde de capacitatea, de priceperea conducătorilor unităților, a specialiștilor, de a

CARNET DE CAMPANIE

mobiliza toate forțele — oameni, mașini și atele — de care dispun. Faptele vin s-o confirme. Cooperativele din Smeeni, Vilecole, Glodanu Sărat și încă altele cîteva reușiseră pînă la sfîrșitul săptămînilor trecute, să recolteze mai bine de 70 la sută din suprafețele planificate și să însămînteze sute de hectare. Și aceasta, tocmai pentru că aici, zi de zi, oamenii și mașinile, sub o dirijare atentă, au lucrat de dimineața pînă seara.

Bine ar fi fost, însă, ca pește tot lucrările să se desfășoare la fel. Fiindcă zilele toamnei, din ce în ce mai reci și ploioase, le-au trecut de mult tuturora pragul.

Dacă ar fi să te oprești numai la optimismul afișat de întreaga județeană, ai crede că, într-adevăr lucrurile stau bine în întreg județul. Realitatea îi contrazice, însă, 28 la sută la recoltă și 33 la sută la însămîntat la 5 octombrie, nu sînt nici pe departe procentele care s'au mulțumesc. Ti se argumentează că se face în această direcție, „tot ce este cu putință”. Dar cum

PROIECTILE CINCINALULUI

● IERI, adică recent, încă în anul 1953, marea combinat chimic despre care vom vorbi mai jos nu era decît un vraf de dosare, suluri de calc, ba devenise chiar o „impresionantă” machetă de ghips și placaj, montată pe o amplă planșetă.

Pe șesul întins din capul satului Ișalnița, în coasta Craiovei, foseau ca niște săbii vegetale, porumb și medii croaice, cîteva bălți nedesecate, pe care oamenii le cultivau cu zarzavat.

● AZI — gigantul combinat produce, printre altele, însumind 18 fabrici de mare productivitate, peste 500.000 tone amoniac anual. Aici muncesc în jur de 5.000 de muncitori chimiști, iar combinatul exportă pe toate meridianele produsele sale.

● MÎINE — noua fabrică de amoniac, spre finele cincinalului va produce 1.000 tone amoniac pe zi... Ca să nu mai vorbim de faptul că cele 19 fabrici ale combinatului vor folosi la maximum de randament toate utilajele lor.

UN UNIVERS AL MISTERELOR DEZLEGATE

Aripa toamnei a apăsător, a capinilor, a acinilor, a atins din zborul său nevăzută și lumina potolită a zărilor de septembrie, și tăiat cum anotimpul belșugului se instalează, calm și frumos, și peste plaiurile craiovene...

În lumina aeris, urmărind totul: toamna, miroșul pămîntului, moartea lentă a turburilor pe câmpii, boarea dîmneștii plătind peste cetatea chimiei olteneste, căci o uriașă și fantastică cetate pare a-

cest combinat căzut de departe.

Apropiindu-ne de stăruetele complicate și enigmatice, ne reîntorc, alte două elemente paradoxale: o ciară de vaci pășind bucolic la cițina pași de combinatul chimic; și un coș deosebit de înalt, care domină totul, eliberînd un fum de un portocaliu nevroșimil, de o nuanță superbă.

I. GRINEVICI

(Continuare în pag. a 11-a)

cînd cultura își caută sediile ...

„De la bun început, precizăm că nu e astfel de anchetă a constituit obiectul călătoriei noastre. Irindă-se, însă, problema — din lucrurile omnenilor — în-am acordat prioritate, deoarece este un secol și jumătate ca asigurarea unor condiții materiale adecvate instituțiilor de cultură este o obligație de stat și nu un „tatir” pe care unele organe locale l-ar face instituțiilor respective.

TRANSMUTAȚII STRANI

Despre situația bibliotecii din comuna Ghioroc, județul Arad, am aflat cînd eram în drum spre Arad. Ne-am deplasat imediat la fața locului. „Ne-am mutat” — ne spune tov. Barbara Balog, bibliotecara comunală. „Dar nu o să rămînem aici. Sala aceasta e destinată repetițiilor de la cîminul cultural, sala mare a cîminului este în reparație, și acum vine iarna, încep repetițiile la formați... O să ne mute iar. Unde? Nu știm!”

„Biblioteca comunală a fost, într-adevăr, mutată — ne confirmă tov. Gheorghe Avram, instructor județean U.T.C., pe care-l înțîlnim întâmplător, în locul ei a fost instalat sediul comitetului comunal U. T. C. Dar cine a hotărît asta, nu știm.”

„Ni s-a creat condiții — ne spune și tovarășul Florea Săligean, secretarul comitetului comunal U.T.C. — ca să avem unde păstra documentele de organizație și unde să ținem ședințele de comitet.”

Am avut aprobarea județului — ne declară tov. Eugen Cuță, directorul cîminului cultural.

— Dar am văzut că aveți un sediu frumos al comitetului comunal. Un birou mare, o sală mare pentru ședințe, o altă cameră pe care ați transformat-o în „cameră oficială” (deși la cîteva sute de metri există o cabană elegantă și spațioasă), o altă cameră care o folosiți dumneavoastră, deși aveți un birou la cîminul cultural...

— Acela-i biroul directorului de cîmin... — Adică al dv.

— Da. Dar la sediu trebuie să am încă unul, că mai mă înțînesc cu ceilalți directori de cîmine din satele aparținătoare.

MIRCEA LERIAN

(Continuare în pag. a 111-a)

ANCHETA NOASTRĂ

Sub vulturii de la Cercul Militar e o terasă plină de fum de mîștii seara, cu orchestră discretă, invitatul lămea în dans și în stela bine prăjită. Via-avis s-a ridicat un bloc cam teșit, dar, mă rog, merge. La parter e Paradisul Copiilor. Tînc, îmi visam un asfel de garaj al păpușilor și tare mă mai fi căsăcit ochii la acele vitrine pline de mlauni. Clovnii, muzicele, rochii pentru fetițe, trotinete, bellor, sine mai rele porniri sînt arunate la cuția de gunoi a reilor și pruncii de vin dăcili, promit că vor lna unt de rîclnă și-și vor face injecție la vreme. Cît despre patru ăla de

la țeția de-a-nișia, o să fie util și argumentat cu un 9 dolofan dacă lui Ioaneli se cumpără o trompetă și-o tobă. Pusculele sînt stoaște spîrte la rețea sau, pur și simplu, spîrte înaintea Mecca din Calea Victoriei. Salut acest sfînt patruleter al Iluziilor, salut abundența permanentă și fantezia. Salut poli-

(Continuare în pag. a 111-a)

BALOANE

EUGEN BARBU

In cutiile frumos ambalate stau scrise povești fără envine, alci, în templul be-

Glume cu sănătatea oamenilor?

Unele cartiere ale Bucureștilor așteaptă, de mai bine de două săptămîni, cu răli înfrigurare, apariția căldurii în apartamente. De dimineața pînă seara, mulți oameni pipăie caloriferele așteptînd purcă o minune: aproape în fiecare casă sînt copii mici! La fiecare 2-3 jumili cineva face de gardă lîngă păturile sub care, neputincioase, dar punînd în pericol de incendiu locuințele, ard resurse electrice de buclătărie. Am văzut apartamente în care soții mai ingenioși și-au făcut din ceaceafuri și pături nice adevărate culoare conductoare de căldură (nesădită!) de la aragaze pînă la camerele în care dorm copiii noi-născuți...

De ce această situație? Se întrebă, pe la „Alimentara”, lumea. O știre apărută în „Informația Bucureștilor”, care anunța „înteruperea” (P) căldurii în unele cartiere ca Drumul Taberei Armata Poporului, Grița și Piața Cărit de nord, pentru zilele de 6-7 octombrie din cauza unor lucrări la C.E.T. Crozăvești, dăduse unele speranțe. Dar iată, a trecut și data de 10 (cînd scriem aceste rînduri) și I.D.C.B. ne anunță (prin telefon, la cererea noastră), că... sînt speranțe. Într-atele fie spus, de oreo cîteva zile, dispăcurel de la telefonul 18.25.70, unde lucrează tov. ing. Negrea, responsabil cu termoficare, ne informa sigur, și de zi, că în corle respective, la ora 22.00 vor da drumul la căldură; dacă vom pune mina pe calorifere la ora aceea, ni se spune, ne vom frige. Și ne-am fript!

Cerînd explicații, ni s-a spus:

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a 111-a)

FRONTISPICIU : UN UNIVERSAL MISTERELOR DEZLEGATE

• 100 de ani de la înființarea Asociației generale a Muncitorilor din Timișoara

• 75 de ani de la crearea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România

După înființarea, în 1888, a Asociației generale a muncitorilor din Timișoara, crearea, în urmă cu trei săptămâni de vechi, a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România P.S.D.M.R. — se înscrie ca unul din momentele importante ale procesului de organizare și unire a forțelor proletariatului român în lupta sa pentru eliberarea de exploatare și asuprire.

În a doua jumătate a secolului trecut, evoluția capitalistă a țării noastre a dus la adâncirea transformării în structura de clasă a societății românești, prin apariția și dezvoltarea proletariatului care, numeric, ajunseseră la mai mult de 100.000 de persoane ocupate în industria extractivă și prelucrătoare. Numai în perioada 1850—1900, clasa muncitoare a înregistrat o creștere numerică de peste trei ori, multe din aceste țări transformându-se în importante centre industriale și muncitorești.

Paralel cu dezvoltarea proletariatului și intensificarea exploatarea capitalistă, au început să se încheie primele organizații ale muncitorilor. O trăsătură caracteristică fundamentală a mișcării muncitorești din țara noastră constă în faptul că procesul de organizare și unire a forțelor proletariatului s-a avut încă din cele mai timpurii momente în realitatea socio-economică a țării și a răspuns unor necesități imperioase, proprii, cerințelor stringente ale evoluției politice, economice și sociale ale societății românești.

După crearea, în 1888, a Asociației generale a muncitorilor din Timișoara, un nou pas pe linia organizării clasei muncitoare a fost făcut în 1872, prin crearea Asociației generale a lucrătorilor din România, care își propunea drept scop organizarea muncitorilor la nivelul întregii țări.

Dezvoltarea ulterioară a mișcării muncitorești, actualei propagandistice de răspândire a ideilor socialiste științifice, întreprinse de cercurile socialiste care au luat ființă la București, Iași, Ploiești și în alte orașe ale țării, în deceniul al

VIII-lea, au determinat noi pași în evoluția organizatorică a proletariatului român. Promotorii organizațiilor socialiste erau tineri intelectuali, receptivi la ideile înaintate ale timpului, însușiți de idealurile maselor populare. Cercurile socialiste au jucat un rol important în actuale de răspândire a ideilor socialiste, prin publicatiile editate în această perioadă.

În anul 1890, etichetarea mișcării muncitorești din România pe linie organizatorică s-a intensificat, cunoscând un ritm ascendent și marcând, o dată cu apariția în 1887 a cercurilor muncitorești — la București, Iași, Galați, Bacău — întreprinderea elementului socialist cu cel muncitoresc, în cadrul

elaborat și definitivat spre sfârșitul aceluiași an și publicat, la 13 decembrie 1892 în ziarul „Munca”. Proiectul de program a fost supus unor dezbateri organizate în adunările generale ale cluburilor.

Lucrările congresului s-au deschis în ziua de 31 martie 1893, în sala Clubului muncitorilor din București situat în strada Piața Anzei. Au participat ca delegați reprezentând cluburile și asociațiile profesionale muncitorești din Capitală și alte orașe ale țării — Iași, Galați, Ploiești, Craiova, Roman, Bacău, Tecuci, Botoșani și Tg. Frumos.

Congresul s-a desfășurat în mijlocul unui interes general manifestat atât în țară, cât și

(Urmare din pag. 1)

mai tirziu directorul general al combinatului — se remarcă prin competența cu care conduce pregătirea tehnică a cadrelor, cit și prin înțelegerea detaliilor oferite muncitorilor străini, care au lucrat la montarea instalațiilor.

Proutindeni, noștii. Autorii lor: acești oameni harnici ai combinatului. Un element nou, creat la nivelul școlilor, este preocuparea constantă pentru economizarea predominantă — o calculație zilnică a prețului de cost, care să oglindască fiecarei lucrător ieftinătăți, sau scumpirea propriilor produse. Ceea ce este, într-adevăr, o măsură gospodărească, aptă să corecteze cotidian producția. Cu atât mai mult cu cât mai există încă defecțiuni tehnologice, utilaje care nu merg cum trebuie, situații ce se resfring negativ pe planul general al rentabilității. Preocuparea pentru economizarea și rentabilitatea e, însă, în tot, dinamizată de o pasiune fierbinte. Și pasiunile înting toată lumea.

Fabrica de catalizatori — mi se spune — este prima din felul acesta din țară. O altă nouă creație a industriei noastre chimice a fabricii din industria de lacuri și coștele — care produce acid, anual, 20.000 tone.

Cei 5.000 de oameni ai combinatului fabrică, anual, sute de mii de tone de produse pentru uz intern și export: uree (ingrășământ), acid acetic, butanol etc. Mărfuri de calitate superioară, competitive cu produsele marilor industrii chimice străine, cu veche și apreciată tradiție. În primele opt luni ale anului în curs, combinatul a produs — o altă paradă a marilor cifre — 95.000 tone amoniac, 50.000 tone uree, 2.600 tone acid acetic, 2.100 tone butanol...

O ETAPĂ MAJORĂ, UN PROLOG LA CRONICA UNOR NOI ÎNCEPUTURI

dincolo de hotare. Din țară au sosit, pe adresa congresului, numeroase telegrame, cuprinzând urări de succes participanților la lucrări și adevărată ideea creării partidului politic al clasei muncitoare din România. De asemenea, partide și organizații socialiste din Austria, Franța, Germania, Rusia, Bulgaria, Italia, Spania, au trimis telegrame de felicitare congresistilor, iar din Franța și Bulgaria au sosit la București delegați care să asiste la lucrări.

Principalul punct de pe ordinea de zi a fost discutarea și adoptarea programului partidului. Programul cuprindea două părți esențiale: expunerea teoretică a principiilor care urmau să stea la baza activității viitoare a P.S.D.M.R. și revendicările practice imediate ale proletariatului român organizat în partid politic. Prima parte a gram al partidului, care a fost

intermediul comunelor, precum și credite, izluzuri comunale etc. După vîdezbateri programul P.S.D.M.R. a fost adoptat. Congresul a luat în discuție și celelalte puncte de pe ordinea de zi — Statutul partidului, tactica acestuia față de partidele burghezo-mosieriste, ziarul partidului etc. adoptînd hotărîri corespunzătoare.

Născut din realitățile socio-economice ale societății românești, P.S.D.M.R. a fost rezultatul firesc al dezvoltării mișcării muncitorești apărută pe arena istorică cu mai bine de un secol în urmă, al necesității imperioase de clasă muncitoare de a acționa ca un tot unitar pe plan național. Într-un partid politic cu un program propriu de revendicări care-și propunea să exprime și să apere interesele proletariatului român, ale întregului popor. „Crearea în

OMAGIU PREMERGĂTORILOR

Rememorînd, în aceste zile — cînd celebrăm 100 de ani de la înființarea Asociației generale a muncitorilor din Timișoara și șaptezeci și cinci de ani de la crearea P.S.D.M.R. — bogatele tradiții de luptă ale muncitorimii din țara noastră, evocăm, cu simțămînte de prețuire și dragoste, figurile ilustre ale înaintașilor, militanți ai mișcării noastre socialiste încă de la îndepărtatele ei începuturi. Ei și-au dăruit amii tinereții, amii visurilor și ai creației, unor idealuri nobile, generoase: dezrobirea oamenilor

muncii de sub jugul exploatarei, instaurarea socialismului și comunistului în patria noastră.

Schimbînd, în rîndurile care urmează, câteva portrete din galeria eroică a înaintașilor, marcăm — o dată cu fixarea unor trăsături de cea mai nobilă esență umană — dublă valoare în timp o idealurilor mărețe în care predecesorii pe care-i omagiam cu creșterea și pentru care au militat cu pasiune luptătorului sclerizat și ardorosa neștiințutei convingeri.

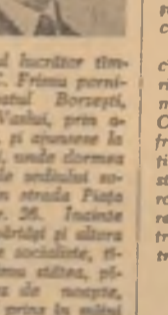
cu o bună lărg și neapă. Muncitorul metalurgist Constantin Olărescu era un agitator pînă la țară și de acea, socialist în mișcările revoluționare ale de la Atelierele centrale C.F.R. din București și în celelalte țări, pe care le-a militat cu pasiune și încredințare.

Eugen Lupu

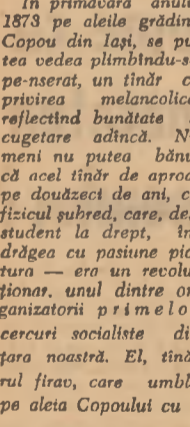
În primăvara anului 1873 pe aleile grădini Copou din Iași, se putea vedea plîmbîndu-se, pe-nerat, un tînr cu privirea melancolică, reflectînd bunătate și cugetare adîncă. Nimeni nu putea bănui că acel tînr de aproape douăzeci de ani, nu fusesse decît un student la drept, îndrăgnea cu pasiune pictura — era un revoluționar, unul dintre organizatorii primelor cercuri socialiste din țara noastră. El, tînrul frău, care umbra pe alea Copoului cu o

mapă de desene, discutînd cu prietenii despre arta de pictură, conducea, între anii 1872—1874, cu pasiune și curaj, transportul peste Prut, în mod clandestin, al materialului de propagandă revoluționară destinat mișcării socialiste din Rusia. Eugen Lupu a desfășurat, între anii 1875—1877, o activitate intensă pentru a atrage noi tineri la ideile luminoase ale socialismului. El adusese la socialism pe frații Ioan și Gheorghe Nădejde.

Ioan C. Frimu

Teatrul lucrîtorilor tînrilor I. C. Frimu pînă din satul Borești, județul Vaslui, prin anul 1891, și apăsese la București, unde dormea pe băncuța stîlucii din strada Piața Anzei nr. 26. Înainte de a îmbrățișa și alura din ideile socialiste, tînrul Frimu stătea, pînă la moartea sa, ca unul pînă la sălăși deosebită de activitate și de curaj, în lupta pentru eliberarea țării de sub jugul feudalismului și al capitalismului.

Raicu Ionescu-Rion

Tînrul plin de talent, al cărui studiu, „Religia, familia, proprietatea” a apărut în mod deosebit în „Cronica socială” a lui Raicu Ionescu-Rion, situat în lucrările sale, pe pozițiile materialismului dialectic și istoric. El abordase probleme teoretice de bază, scria cu pasiune și competență studii teoretice de o înaltă tinută științifică.

Constantin Olărescu a condus, în august 1893, greva generală a 900 de muncitori de la Atelierele centrale ale C.F.R. din București.

Un om al stărilor burgheze a ordonat prinderea din toată țara a lui Olărescu și a celorlalți conducători ai grevei. S-a retras la Iași, unde, trăind în condiții grele, neputînd agitații tratat mixer al familiei s-a stins din viață în anul 1892, în vîrstă de numai 37 de ani, fîcînd cu atât realitatea năzuințelor sale: crearea partidului clasei muncitoare.

Anton Bacalbașa

Scriitorul care scria în „Măști”, membrul activ al comitetului de propagandă și de luptă al P.S.D.M.R. din Timișoara, a fost unul din cei care au militat cu pasiune și încredințare pentru eliberarea țării de sub jugul feudalismului și al capitalismului.

(Urmare din pag. 1)

Prin înființarea cercurilor muncitorești, care au desfășurat o susținută activitate organizatorică și propagandistică, editînd organe de presă, inițind conferințe, intruniri și alte forme de activitate politică, se realiza procesul de unire a mișcării muncitorești cu socialismul științific. Orientîndu-se, tot mai pregnant, activitatea spre lupta politică a luptei împotriva orînduirii capitaliste, cercurile muncitorești, pe lângă susținerea acțiunilor revendicativ-economice ale clasei muncitoare, au participat la alegerile parlamentare din 1888, lansînd, cu acest prilej, primul manifest electoral al mișcării muncitorești din țara noastră.

Concomitent cu activitatea pe tărîm ideologic, mișcarea muncitorească s-a afirmat, în această perioadă, și în domeniul luptei deschise împotriva orînduirii capitaliste. E semnificativă, în acest sens, greva din 1888 de la Atelierele centrale ferate din București, organizată și condusă de Asociația profesională a muncitorilor ciferiști, grevă care, căpătînd caracterul unei puternice confruntări de clasă a cuprînzînd peste 900 de lucrători, determinînd eocuri multiple pe plan național și internațional. Lupte greviste importante au desfășurat și lucrătorii din portul Brăila (1888), muncitorii tipografilor din București (1888, 1889), muncitorii din diferite centre industriale din Transilvania, acți-

Vol trebuie să strigăm căd să (jărnă, n.d.) și împuscă. Tăria noastră este să ridicăm glasul!”

Se resimțea tot mai acut necesitatea intensificării procesului de organizare a mișcării muncitorești, necesitate izvoată din experiența luptelor greviste desfășurate de proletariat și a răscosării țărânești. S-au adăugat — stimulînd această ne-

cesitate imperioasă — hotărîrile adoptate de social-democrația internațională la Congresul de constituire a Internaționalei a II-a, ținut în 1889 la Paris. La congres au fost adoptate unele măsuri privind înființarea de partide socialiste în țările unde ele nu se constituiseră încă și cu privire la sărbătorirea zilei de 1 Mai, ca și a solidarității internaționale a muncitorilor. Din partea mișcării muncitorești din România, la Congres au participat ca delegați C. Mille, dr. V. Volnov, I. Mani, E. Racoviță, I. Procopiu. Reintorsii în țară, ei au adus la cunoștința muncitorilor, prin presă și prin alte mijloace de propagandă, hotărîrile

adoptate. De ac de, începînd cu 1890, proletariatul din principalele centre muncitorești ale țării noastre a sărbătorit consecutiv ziua de 1 Mai.

Cit privește lupta pentru crearea unui partid socialist, s-a ajuns — prin activitatea propagandistică desfășurată de militanții socialisti ca Al. Ionescu, A. Bacalbașa, Panait Moșoiu și

fiind necesitatea organizării politice a proletariatului, au stimulat puternic muncitorimea din celelalte centre ale țării. La Roman, Iași, Botoșani, Ploiești, Galați, Craiova, Bacău, s-au constituit, în perioada cuprînsă între februarie 1890 și iunie 1892, cluburi muncitorești, care militau pentru constituirea partidului politic al muncitorilor.

Atrăgînd atenția muncitorilor ca organizațiile politice ale proletariatului trebuie să se deosebească fundamental de celelalte partide și grupări politice ale burgheziei, un manifest al Clubului din București sublinia, în 1891, că „nu numai prin scop ne deosebim de toate partidele, ci și prin felul de a lucra, prin interesele ce reprezentăm. Noi, socialistii, sîntem încredințați că poporul muncitor e chemat să ducă la îndeplinire scopul nostru. Poporul muncitor e acea clasă care e chemată de istorie pentru a realiza societatea socialistă”.

Aceste acțiuni ale cluburilor se împleteau cu mobilizarea maselor muncitorești la lupta pentru cucerirea de revendicări e-

„Hotărî, nu poate fi cuprînsă, în limitele unui reportaj de notă, povestea complexă a combinatului, care cuprinde, cum am spus, 18 fabrici de mare capacitate industrială. Dar să vorbim mai departe despre tineri. Cîrmite colane metalice, înalte pînă la cer, în care „fier” distilîndu-se hidrocarburi, tînrul inginer-geof. Radu Ion, conducătorul fabricii de acetilid, mi explică, cu o modestie neferică, cum a reușit să ridice producția, la instalațiile de acetilid, pînă la 75 la sută din capacitatea totală. Formulată astfel, performanța nu pare teribilă, dar pricepera șefului și hîrnicia colectivului de aici, folosind două linii de fabricații, produc, 30.000 tone de acetilid anual.

Un alt inginer tînr, șeful fabricii de azotat de amoniu, Ion Nica, arătînd spre cele două mense turnuri de granulare, de peste 80 m. înălțime, vorbește cu pasiune despre zecile de soluții tehnologice care au dus la o producție anuală de 300.000 tone... (Acest tînr inginer — ne spune

2-3 zile), un autocamion „tro-nează” pe butuci, iar celelalte, în stare de funcționare, nu sînt dirijate judicios. Organizarea transporturilor este, aici, un fel de joc de copii, cu na-i-o tie, dă-mi-o mie. Porumbul adus din cîmp este desecrat pe platforme de paie lîngă sectorul zotehnic, apoi încercat din nou și transportat în alt loc, pentru a fi curățat de stuleți, urmînd ca și de aici să fie încărcat în mașini și dus la bazele de recepție și în hambarele cooperative.

Lipsa mijloacelor de transport ce se resimte în mai toate unitățile, apare ca principala cauză, care întîrzie recoltatul, eliberatul terenului și înșămîntatul. Nu, însă, pentru că ele n-ar exista, ci pentru că sînt meru deficiente în situații înfrîntă și în Movila Banului — două remorci, prost dirijate și folosite la transporturi de cu totul altă natură sau, pur și simplu, nu sînt folosite la loc. La cooperativa agricolă Florica, lîngă un autocamion defect, sunt nefolosite două remorci (unitate nu are tractoare). Alături, însă, se „odihnesc” tractoarele I.M.A. — Mihăilești, pentru că... nu au remorci. „Proprietarii” nu se impare, evident, și și numai din această sumară trecere în revistă, cu totul justificată. Adăugînd că în unități există și mari surfate cu plante furajare ce trebuie înlocuite, apar ca și mai urgente măsurile ce se impun a fi luate, atât la nivelul organelor județene, cât și în fiecare unitate — cooperativă agricolă și I.M.A. — în vederea asigurării condițiilor de desfășurare în plin a recoltului a eliberării și grupării la terenului, care să asigure declanșarea imediată, din plin, a semănatului.

Cîmpul refuză optimismul de cabinet

(Urmare din pag. 1)

nicl „operativă” din care am reținut și rețat cifrele de mai sus nu reușește să convingă — cele mai multe unități aștindu-se sub un nivel mediu — cu atât mai puțin convingătoare este situația din teren. Cooperative agricole cum sint cele din Blăcea, Chiojdului, Brăilești, Lopătari, pe motivul (să-l mai comentăm?) că „porumbul mai poate sta și în cîmp la fel de bine ca și în magazine”. Încă n-au început recoltatul. De teren pregătît în porumbiste, nici pomezele Cooperative din Cernătești, din 410 hectare, care are cu această cultură, nu a recolat decît 66 hectare, pentru că... oamenii mai au cîte ceva de pus la punct pe lîngă butoaiele cu vin. La Mihăilești, în timp ce porumbul de pe 500 de hectare stă încă în cîmp, pentru că „nu sînt mijloace de transport” (altfel, după cum spune președintele Constantin Ionescu, hectarele ar fi „date gata” în

POLITICĂ ȘI ISTORIE

AGENDA

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer...

Primire la C.C. al P.C.R.

La 10 octombrie, tovarășul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv...

Primire la Consiliul de Miniștri

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeț...

În sala Operei din Timișoara a avut loc joi o adunare prilejului de aniversare a 100 de ani de la crearea Asociației generale...

Au participat conducătorii ai organelor locale de partid și de stat, veterani ai mișcării muncitorești...

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la crearea primei organizații politice a clasei muncitoare...

La lucrări au luat parte vechi militanți ai mișcării revoluționare și democratice...

O delegație de juristi din R. P. Bulgaria, în frunte cu Svetla Daskalova...

În cursul zilelor de miercuri și joi, juriiști bulgari au avut întrevăderi cu Adrian Dimitriu...

ÎNȚILNIREA DELEGATIILOR SINDICATELOR DIN ROMÂNIA ȘI U.R.S.S.

Între 8 și 9 octombrie 1968 la Moscova a avut loc întâlnirea delegațiilor sindicatelor române...

În cursul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă sinceră și încredincioasă...

Sosirea noului ambasador al Republicii Populare Mongole în Republica Socialistă România

Joi a sosit în Capitala Democraticească a Bornei, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar...

La prânz, Comitetul Național al Frontului, în fața amasului de sosit în Capitală a delegației...

La prânz, Comitetul Național al Frontului, în fața amasului de sosit în Capitală a delegației...

„Cadru” arhitectonic

ORIZONT TURISTIC DINTR-O EXTREMĂ ÎN ALTA

Lucrurile citate au și ele o legătură la lor. Desigur, și ea există și se prezintă astfel...

organizatori marilor excursii și răspunzători de acestea, de la plecarea pînă la sosire...

L. ANDREIȚĂ

MERIDIAN OLIMPIC

Calendarul sportiv românesc este reprezentat la marea întrecere de un lot solid...

Deși țări africane — Mali și Tanzania — au fost reprezentate...

În acest rând, reprezentanți ai sporturilor olimpice din România...

Col mai vîrstnic participant la Jocurile Olimpice din Mexic...

Col, cei peste 80 de sportivi din 18 țări europene...

Delegația de juristi din R. P. Bulgaria...

Col mai vîrstnic participant la Jocurile Olimpice din Mexic...

Col mai vîrstnic participant la Jocurile Olimpice din Mexic...

Glume cu sănătatea oamenilor?

„Nu I.D.G.B. este de vină. Noi vrem să vă dăm căldură, dar nu depinde de noi, ci de C.E.T. Grozăvești...”

TELEVIZIUNE

VENERI, 11 OCTOMBRIE 1968

17.30 - Comparații la geografie

18.00 - Drame și povestiri

18.00 - La porțile comuniste

18.30 - Curs de limba spaniolă

BALOANE

cap, un arc cu săgeți (mi amintesc de Wilnetou și de cei trei cercetași)...

DAR CE FACEM CU PAZA CONTRACTUALĂ?

Vasăzică, la Ghioroc, aproape 6500 de volume sînt mutate dintr-un loc în altul...

COLECȚIE DE VALOARE DEPOZITATĂ ÎN LAZI

Cu ocazia unei „mese rotunde” organizate la Timișoara...

FRATELE DOCTORULUI HOMER

Luțian Folea Troceanu a fost vizitat de numeroși oameni de artă și cultură...

FRATELE DOCTORULUI HOMER

Luțian Folea Troceanu a fost vizitat de numeroși oameni de artă și cultură...

20 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA INSTITUTULUI POLITEHNIC DIN CLUJ ADUNAREA JUBILIARĂ DE LA CASA UNIVERSITARILOR

Cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființarea Institutului politehnic din Cluj...

Cuvîntul notarilor

siune, fără efortul pe care-l presupun asemenea lucruri...

FRATELE DOCTORULUI HOMER

Luțian Folea Troceanu a fost vizitat de numeroși oameni de artă și cultură...

de pe stete notare

Sesiunea O. N. U.

Continuă dezbaterile generale

In Adunarea Generală a O.N.U. continuă intervențiile feilor de delegații în cadrul punctului de pe ordinea de zi intitulat „Dezbaterile generale”. In ultimele două sesiuni plene au luat cuvântul reprezentanții Uruguayului, Israelului, Islandei, Ecuadorului, statului Sierra Leone, Italiei, Canadei și Australiei.

Subliniind că „toate eforturile trebuie îndreptate spre întărirea păcii în lume”, Joaquín Seco García, subsecretar de stat pentru afaceri externe al Uruguayului, a declarat că țara sa sprijină pe deplin „principiile fundamentale ale dreptului internațional”, care stau la baza Cartei O.N.U.

Dineu oferit de Corneliu Mănescu în onoarea unor delegații latino-americane

NEW YORK — Trimitul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Ministrul Afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a oferit miercuri seara, un dineu în onoarea delegațiilor la cea de-a 23-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. ale statelor latino-americane în care va întreprinde în curând o vizită oficială.

La dineu, care a avut loc în saloanele misiunii permanente a României la O.N.U., au participat: Nicor Costa Mendes, ministrul Afacerilor externe și Jose Maria Ruda, ambasadorul reprezentantului permanent al Argentinei la O.N.U.; Gabriel Valdes, ministrul Afacerilor externe, Jose Piner, ambasadorul reprezentantului permanent al O.N.U., senatorul Sergio Sepúlveda Garcés și Fernando Zegers, ministrul consilier; Alfonso Lopez Michelsen, ministrul Afacerilor externe al Columbiei și Esmeralda Arbolada de Uribe, ambasadorul;

Alfonso Garcia Robles, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Francisco Quevas Cancino, ambasador, reprezentant permanent al Mexicului la O.N.U.; Joaquín Seco, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Pedro A. Berro, ambasador, reprezentant permanent al Uruguayului la O.N.U.; Ramiro Guerrero, subsecretar de stat, David Silveira de Mota, ministrul plenipotențiar al Braziliei; Pedro Zuloaga, ambasador, adjunct al reprezentantului permanent al Venezuelei la O.N.U.; Reinaldo Figueroa, consilier.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială și prietenească.

Seful delegației române la lucrările sesiunii de-a 23-a sesiune a Adunării Generale, ministrul de externe Corneliu Mănescu, a avut intervenția la Palatul Național Union, cu secretarul general al O.N.U. U Thant și cu președintele actual și fostul ministru de externe al Guatemalei.

Numeroși capi de familie din Spania au primit recent prin poșta o „surpriză” despre care se poate spune cu maximă certitudine că nu le-a făcut plăcere. Prin adrese expediate de administrațiile locale, părinții elevilor au fost înștiințați că taxele de frecvență pe care le plătesc pentru copiii lor vor fi majorate; sporurile variaza între 50 și 150 la sută, după categoria școlilor sau localităților în care acestea funcționează. Astfel sînd lucrurile ziarul madrilen Pueblo relevă că „inceputul noului an școlar se prezintă pentru părinții elevilor ca o îngrămadare de griji. După ce au avut neplăcerea să constate că rechizitele și manualele au prețuri aproape duble în comparație cu anul trecut ei știu acum cu precizie că vor trebui să-și amputeze bugetul cu un supliment masiv de taxe”.

O altă categorie de nemulțumiri la acest început de an școlar poate fi observată în rândul corpului didactic. Un memoriu adresat forurilor guvernamentale competente avertizează „că actuala salariizare, mai mult decît insuficientă, nu poate fi tolerată fără riscul de a vedea profesorii părăsindu-și posturile în căutarea unor venituri onorabile, strict necesare”. Retribuirea unui profesor dintr-un colegiu de categorie medie — subțiază ziarul Pueblo — este stupefiant de descurajatoare. Conducerea colegiilor recunosc acest fapt dar spun că nu pot măsura acțiunile salarii decît în cel mult 20 la sută, restul rîmînd să fie suportat de stat. Ministrul de finanțe nu pare deloc dispus să accepte asemenea cereri aruncînd asupra colegiilor vina că nu sînt în stare să asigure o retribuție onorabilă a corpului didactic și sugerînd sporirea maximă a taxelor. Asemeni altor zăre spaniole, PUEBLO se face ecoul revendicărilor tineretului studios și ale unor largi mase spaniole în secolul ca statul să majoreze alocațiile pentru învățămînt.

Încheierea vizitei delegației guvernamentale române în Uruguay

MONTEVIDEO 10. Trimitul special Agerpres, V. Oros, transmite: La sfîrșitul vizitei în Uruguay a delegației guvernamentale române s-a adoptat următorul comunicat comun: O delegație guvernamentală română condusă de excelența sa Gheorghe Radulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a efectuat o vizită în Uruguay între 5 și 9 octombrie, la invitația guvernului Republicii Orientale a Uruguayului.

Prăședintele Republicii Orientale a Uruguayului, domnul Jorge Pacheco, l-a primit pe domnul vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Radulescu, cu care prilej a avut loc un schimb cordial de păreri privind ansamblul relațiilor bilaterale și unele probleme internaționale actuale. Conducătorul delegației guvernamentale române a avut, de asemenea, convorbiri fructuoase cu dl. vicepreședinte al Republicii Orientale a Uruguayului, Alberto Abdala, cu dl. ministru al Afacerilor externe Venancio Flores, cu dl. ministru al industriei și comerțului, Jorge Peirano Facio, cu dl. ministru al agriculturii și creșterii vitelor,

Constătuire la C.C. al P.C. din Cehoslovacia

Apnea C.T.A. anunță că la Praga a avut loc o constătuire a primilor secretari ai comitetelor regionale și organizațiilor ale P.C. din Cehoslovacia. Deoseb. prinșă secretar al C.C. al P.C. a fost participarea la constătuire a reprezentanților și responsabililor din organizațiile de masă ale P.C. din Cehoslovacia, care au avut loc la 3 și 4 octombrie, și despre hotărîrea din 5 octombrie ale Prezidiului C.C. al P.C. An șar, de asemenea, a fost prezentată o rezoluție a Comitetului Central al P.C. și a documentului „Sarcinile principale ale partidului în etapa actuală”.

Ascensiunea pe care a cunoscut-o în ultimii ani Partidul Național Democrat de extremă dreapta din R.F. a Germaniei a suscitat o îngrijorare crescută în rîndurile opiniei publice interne și internaționale. După ce au reușit să depășească în majoritatea landurilor limita de 5 la sută din totalul voturilor și să cucerească dreptul de a fi reprezentanți în landtaguri, extremiștii vestgermani s-au aflat de curînd în fața unei prime înfrîngerii politice. La alegerile din landul Saxonia inferioară ei au obținut numai 5,2 la sută din voturile exprimate față de 8 la sută, cît primiseră la alegerile anterioare, pierzîndu-se o treime din susținători.

Din relațiile presei este cunoscută deja opoziția crescută a opiniei publice vest-germane față de activitatea gălăgioasă a acestui partid, faptul că numeroase intruniri convocăte de neonaziști nu au putut avea loc fie datorită refuzului organelor municipale de a închiria săli, fie datorită acțiunii organizate hotărîte a forțelor democratice care au zădărnicit organizarea mitingurilor publice programate de P.N.D. Ca urmare, von Thadden, boss-ul grupării, a hotărît chiar să supună „conducerea” partidului propunerii de renunțare la intrunirile publice.

La însușirea electorală de la Hanovra al P.N.D. au contribuit desigur și cîteva fapte, ieșite recent la iveală, care situau trecutul și programul politic nefast ale acestui partid în imediata vecinătate a delicteilor de drept comun. Astfel, cu ocazia alegerilor din landurile Hessa și Saxonia inferioară, Partidul Național Democrat a trebuit să scoată de pe lista candidaților săi o serie de persoane, deoarece, conform articolului 31 din Codul Penal vestgerman, cei care au avut de suferit con-

Imagine de la o demonstrație de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, desfășurată recent în capitala Tanzaniei.

STAREA DE ALARMĂ PERSISTĂ LA SAIGON

MOBILUL ZVONURILOR PRIVIND LOVITURA DE STAT

Măsurile excepționale de securitate, inclusiv starea de alarmă și trupele, continuă să rămînă în vigoare în Vietnamul de sud.

„Aceasta, deși, tentativa de lovitură de stat a fost defuzată, primejdia înălturării actualului regim fiind pentru moment îndepărtată” — se afirmă din surse oficiale saigoneze reluate de agențiile de presă.

Miercuri noaptea spre joi au fost luate o serie de noi măsuri între care blocarea intrării în palatul prezidențial, staționarea de trupe în punctele cheie ale Saigonului și patrularea intensă pe străzile centrale ale orașului.

Aceste măsuri au fost însoțite de arestarea mai multor militari și civili. După părerea observatorilor, zvonurile răspîndite în legătură cu o așa-zisă lovitură de stat urmăreau în fapt înăsprirea măsurilor represive și au drept scop în ultimă instanță înălturarea din viața politică a militarilor legați de generalul Ky. Semnificativ în a-

„Papa Doc” Caută... donații

La Port-au-Prince procesele politice se tin lent. Nici nu s-au stins bine ecourile „cazului David John Knox”, un englez care lucra pentru Oficiul de informații al guvernului din Bahamas, arestat și condamnat la moarte sub acuzația de spionaj în legătură cu invazia eşuată de la 20 mai a exilaților haitieni, și încă că acum sînt pregătite dosarele unui cîmp de persoane. De data aceasta ele sînt invinuite de a fi „fiontali” invazia din luna mai.

Acuzații sînt Oswald Brandt, un milionar născut în Jamaica, proprietarul unui important grup de fabrici din Haiti, nepotul său Clifford Brandt, frații Georges și Jean Claude Leger, reprezentanți unor corporații din S.U.A. în capitala haitiană, Ralph Lungwitz, proprietarul celei mai mari plantații de trestie de zahăr și sisul din Haiti și Robert Nadal, membru al uneia dintre cele mai bogate familii haitiene și directorul unui mare concern de import.

În fapt, procesele care vor începe luna aceasta la Port-au-Prince au mai puțin de-a face cu inecazia din 20 mai, cît cu presiunile președintelui haitian Francois Duvalier, sau „Papa Doc” cum îi place să i se spună în popor, pentru a primi noi imprumuturi bănești din partea celor mai bogăți oameni din țară. Chiar și comportarea lui față de acuzații este caracteristică în acest sens. După arestare, ei au ocupat o cameră spațioasă și confortabilă la etajul al doilea al clădirii poliției din capitala haitiană, au avut permisiunea să facă cîte o baie pe zi și să-și comande meniul pe care l-au dorit.

Oswald Brandt experimentase deja în trecut metodele lui Duvalier. În urmă cu patru ani, împreună cu nepotul său Clifford Brandt, fuseseră areștiați, deținuți două săptămîni și declarați „persona non grata” cu toate că impetriul lor industrial (fabrici de textile, săpăm și margarină) dădea de lucru la 150.000 de oameni. Oswald Brandt a plecat în Jamaica dar trei luni mai tîrziu Duvalier aproape că l-a implorat să se înalopeze în țară, toate fabricile fiind paralizate. Motiul real al „mărinimiei” lui Duvalier era însă necesitatea dictatorului haitian de a obține un nou „imprumut”. Potrivit unui membru al familiei Brandt, care trăiește în Europa occidentală, „donațiile” acordate lui Duvalier de către Oswald Brandt se ridică la suma de 3 milioane dolari. În așteptarea începerii noului proces, Oswald Brandt a fost pus în „libertate provizorie” la 11 septembrie. Nepotul lui, Clifford, continuă să se afle sub arest, frații Leger și Robert Nadal au fost eliberați pe cauțiune și nu au voie să părăsească țara, iar Ralph Lungwitz se află sub stare de arest la domiciliu. În capitala haitiană se consideră că soarta lor depinde de noile „donații” pe care le vor face lui Papa Doc.

Sistemul „donațiilor” a devenit de altfel o practică în Haiti. Agenții lui Duvalier solicită direct oamenilor de afaceri să „contribuie” la diverse proiecte guvernamentale, începînd de la construirea unor șosele și pînă la organizarea de canacururi, proiecte care, în mare majoritate, nici nu se materializează vreodată. Dar există și alte „metode”. În octombrie, anul trecut, de exemplu, filiala din Port-au-Prince a Băncii Regale a Canadei a fost solicitată de guvern să-și acorde un imprumut de 67.000 dolari, cererea fiind respinsă. Cîteva nopți mai tîrziu, la bancă s-a produs o spargere și din casă a dispărut exact suma de... 67.000 dolari!

Majoritatea „donațiilor” obținute servesc pentru plata agenților poliției speciale a lui Duvalier, așa-zigii „Tonton Macoute”

I. RETEGAN

Atenție, cazierul e plin...

Helmut Keilus, care apărea deodată în uniforma de locotenent major al aviației lui Göring și, pentru a produce o „impresie” și mai mare asupra pretențiilor din partid, ornăt cu nu mai puțin de 19 decorații hiltteriste de toate clasele și categoriile (Crucea de Cavalier, Crucea Meritului de Război, Crucea de Fier, Crucea Germană și alte cruci și medali). Descoperindu-se că, de fapt, „eroul aerului” nu fusese decît soldat de rînd, în schimbul locului de deputat s-a ales cu cinci luni de pușcărie pentru înșelătorie și falsificare de acte.

Lista „personalităților” din P.N.D. care sînt în același timp și vechi clienți ai poliției poate fi continuată, după revista „STERN”, cu Fritz Hoffmann, președinte districteal în Dinslaken — șase ani închisoare corecțională pentru atacarea unui transport de bani al Băncii Naționale din Duisburg; Paul Otte — doi ani pentru atacarea unei filiale a Băncii de Stat din Braunschweig.

Semnificativ pentru simbioza delicteilor de drept comun ale membrilor acestui partid și crezul lor politic ni se pare comentariul concis și cinic de sincer al unuia din cei menționați mai sus, care întrebă despre raportul dintre condamnarea suferită și funcția pentru care candida, a spus textual: „Și Hitler a stat la pîrmale”.

Desigur, însușirea relativ de la Hanovra poate fi interpretat ca începutul unui proces de auto-compromitere a P.N.D. în rîndul opiniei publice vestgermane, dar numeroase organizații politice și sindicale au cerut singura măsură cu adevărat eficientă: interzicerea acestui partid. Cazierul unor reprezentanți de frunte ai P.N.D., adăugate trecutului politic nefast al acestora și programului și activității scandaluoase a acestui organizații sînt — așa cum apreciază cea mai mare parte a opiniei publice vest-germane — argumente edificatoare pentru incompatibilitatea existenței ei cu prevederile constituționale și ordinea democratică. O mărturie a forței acestui curent de opinie este și faptul că ministrul de interne al R. F. a Germaniei, Ernst Benda, a declarat recent că la sfîrșitul lui octombrie sau începutul lui noiembrie va fi în măsură să supună guvernului recomandările sale în legătură cu posibila interzicere a P.N.D. Va fi luată o asemenea măsură? Cazierul P.N.D. este plin.

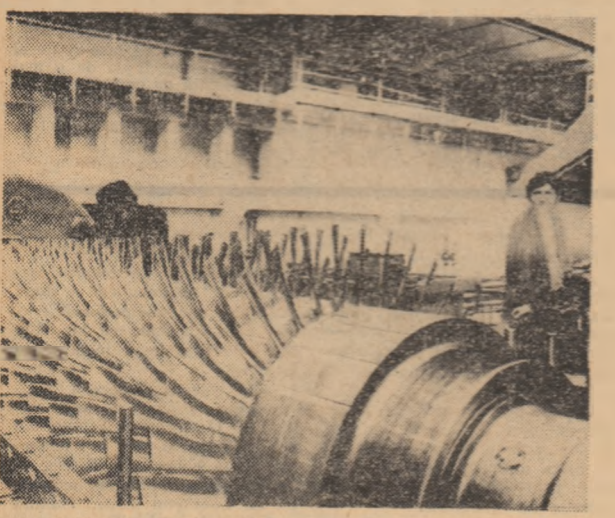
BAZIL ȘTEFAN

Okinawa reprezentată în parlamentul japonez

Comitetul japoano-american cu privire la Okinawa, intrînd la Ministerul de Externe japonez, a ajuns la un acord ca reprezentanții aleși ai populației Okinawei să participe pe viitor la dezbaterile din Dieta japoneză. Reprezentanții Okinawei vor fi investiți cu competența admisă de legea japoneză, tinîndu-se seama însă că Okinawa se află încă sub administrația americană.

Partea japoneză a propus ca reprezentarea Okinawei să se facă după principiul aplicat celorlalte prefecturi, adică să existe cinci reprezentanți în Camera inferioară și doi în Camera superioară. Reprezentanții Okinawei vor fi investiți cu competența admisă de legea japoneză, tinîndu-se seama însă că Okinawa se află încă sub administrația americană.

Ministrul de externe al Japoniei, Takeo Miki, a declarat că acordul marchează un moment în promovarea înțelegării insulelor Ryukyu la teritoriul japonez.

La uzina de compresoare C.K.D. din Praga

Filipinezii au aflat o veste foarte „îmbucurătoare”: cuplele de protecție ale antenelor postului de radiolocație militar american în construcție în apropiere de Manila vor fi vopsite în culoare albastru. După cum sustine corespondenții din capitala Filipineză al agenției U.P.I., această măsură a fost adoptată în urma plîngerilor autorităților locale privitv cărora potrivite striață peisajul ambiant. Acum, tonurile pastelate ale cuplei vor face ca antenele să nu se mai observe pe fondul cerului. Eramonul preșaj filipinez va rămîne, asadar, incîntător.

O veste bună nu vine însă, mai niciodată singură. Agențiile americane de

Estetică și baze militare

lipinelor, astfel încît acestea să adăpostească „un număr mai apreciabil” de submarine înzestrate cu rachete Polaris. Pînă acum nu s-a precizat în ce culoare vor fi vopsite instalațiile noilor a-

nexe ale bazelor. Poate într-o plăcută culoare stiliie. Even-tual, pe acest fond s-ar putea picta flori de myotis, altă de caracteristică ambianței regiunilor filipineze.

Decamdată însă, autoritățile militare americane sînt preocupate de întărirea securității în jurul bazelor lor, decît de decorarea artistică. Deducem aceasta și dintr-o foarte recentă informație a revistei U. S. NEWS AND WORLD REPORT, care relevă că, în ultimul an, s-au semnalat în-grijorător de multe distrugerii și dinamitări de instalații la bazele militare (americane — n.n.), de care nu sînt străine elemente subversive filipineze”. De unde se poate constata că filipinezii nu privesc prezența instalațiilor militare americane în țara lor doar ca o chestiune de... estetică.

E. R.

pe scurt

• IN CONTINUAREA CĂLĂTORIEI pe care o întreprinde în Olanda, ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cloară, a vizitat complexul de rafinare „Shell” din Rotterdam și uzinele de avioane „Fokker”.

• ASOCIAȚIA DE PRIETENI SOVIETI-ROMÂNĂ și Facultatea de ziaristică a Universității de stat din Moscova au organizat o seară consacrată împlinirii a 60 de ani de la nașterea scriitorului și publicistului comunist Alexandru Sahia.

• RECENT, în orașul Epinal (Departamentul Vosges), din Franța, a avut loc congresul național al foștilor combatanți în primul război mondial. Congresistii au evocat faapie de arme româno-franceze, cît și aspecte tradiționale și actuale ale relațiilor dintre România și Franța. Pentru cinstirea memoriei soldaților români căzuți în timpul războiului și înmormîntării în Franța, participanții la întrunire au organizat un pelerinaj la cimitirul ostașilor români din localitatea Val-de-Patre (Alsacia). Cu acest prilej, la discursul din interiorul cimitirului, ridicat în memoria celor 687 eroi români, au fost depuse coroane de flori.

• LA BELGRAD a avut loc, între 7 și 9 octombrie, o constătuire de lucru a președinților celor două părți ale Comitetului iugoslavo-cehoslovac de colaborare economică și tehnico-stiințifică, M. Tetinici, membru al Veeei Executive Federale a Iugoslaviei, și Vaclav Vales, ministrul comerțului exterior al Cehoslovaciei. În comunicatul dat publicității se arată că în cadrul convorbirilor au fost abordate probleme privind dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre cele două țări. Au fost discutate probleme privind angajarea organizațiilor de construcții din Iugoslavia în con-

struirea de locuințe în Cehoslovacia.

• GUVERNUL BRITANIC așteaptă de la Washington lămuriri — pe care speră să le obțină imediat — privind eventuala livrare către Israel de avioane supersonice americane de tip „Phantom”, a declarat joi un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe.

În cercurile politice engleze se consideră că o eventuală livrare către Israel a unor avioane de tip „Phantom” va prejudicia perspectivele unei reglementări pașnice în Orientul Mijlociu.

• GUVERNUL REPUBLICII CONGO (BRAZZAVILLE) a hotărît, miercuri după-amiază, să rupă relațiile diplomatice cu Republica Congo (Kinșasa), ca urmare a executării la Kinșasa a lui Pierre Mulele.